

Koncert pedagogů 6.5.2010 Křišťálový sál Staré radnice v 18.00 hodin

1. D. Castello : Sonata prima Matrína Komínková,
zobcová flétna
Monika Šujanová, j.h.,cembalo
Věra Mikulášková, viola
da gamba
- G.Ph. Telemann : Suita a moll Martina Komínková,
zobcová flétna
Monika Šujanová, j.h.,cembalo
2. M.D.Pujol : Stella Australis Eva Sedláčková, kytara
J.Strauss : Pochod Radeckého
3. E.Lalo : Španělská symfonie Marek Čaňo, housle j.h.
(I. Allegro) Irena Marečková, klavír
- přestávka-----
4. H.Wieniawski : Scherzo-tarantella Jaromír Zámečník, bajaran
D. Babič : Tanec Bulharů
z oratoria Král Tomislav
J.Strauss jr. : Tritsch-tratsch polka
5. E. Séjourné : Concerto four Jiří Bučánek, vibrafon
vibraphone et Tyshko Konstantyn, klavír j.h.
orchestre
(I. A piacere)
6. A. Piazzolla : Bando Jaromír Zámečník, bajaran
: Sur pleut et Santiago Radoslav Havlát, housle
: Contrastes Pavel Dobšík, el. kytara
Martin Zeman, basová kytara
Jiří Bučánek, bicí souprava
a percusse
Nad'a Skovajsová, klavír

.....slovo k programu.....

ad 1) **Dario Castello** nazývá své sonáty „*in Stil Moderno*“, což má značit jejich odlišnost od konzervativního stylu „*canzony*“. Castello se v sonátách pouští do sólového a virtuózního stylu, který je však ještě ovlivněn vokálním motetem (hudební forma na počátku 17. stol. stále oblíbená). Sonáta prima poprvé vyšla tiskem v roce 1629. O autorovi víme málo. Z titulu jeho první sbírky z r.1621 se dozvíme, že působil jako vedoucí dechového ansámblu v Benátkách a později, povýšil na koncertního mistra orchestru chrámu sv.Marka v Benátkách.

Georg Philipp Telemann byl jedním z nejvýznamnějších německých skladatelů pro zobcovou flétnu. To se projevilo obzvláště v jeho komorní tvorbě, ke které se řadí i Suita a moll. Stylově stojí na rozhraní mezi suitou a koncertem. Nalezneme zde prvky jak Italského sólového koncertu, tak i Francouzské suity.

Martina Komínková

ad 2) **Máximo Diego Pujol** je jedním z nejvýznamnějších latinskoamerických kytarových skladatelů XX. století. Narodil se v roce 1958 v Buenos Aires. Účinkoval v celé Argentíně a na různých kytarových festivalech v Evropě a Austrálii. Jeho kytarové skladby získaly ocenění na soutěžích v Kolumbii, Francii a na Světovém festivalu v Martinique. M.D.Pujol žije v současné době v Buenos Aires, kde komponuje a vyučuje. Skladbu *Stella australis* jsem si vybrala pro její široké spektrum výrazových prostředků (části lyrické a ráznější, střídání temp a harmonickou barevnost).

Johann Strauss (1804 – 1849) byl rakouský skladatel zábavné hudby. Komponoval převážně pochody a valčíky. Byl to otec slavného „krále valčíků“ – tj. Johanna Strausse mladšího. Skladbu Radeckého pochod jsem si vybrala, abych na ní demonstrovala oprávněnost Beethovenova výroku: „ Ta kytara, to je vlastně malý orchestr“. Vskutku lze pro kytaru úspěšně přepisovat a provádět skladby, které běžně hraje orchestrální uskupení.

Eva Sedláčková

ad 3) *Španělská symfonie* pro housle a orchestr ,op.21 je skladba francouzského skladatele **Édouarda Lala**. Byla zkomponována v roce 1874 pro houslistu Pablo de Sarasate, který ji premiéroval v únoru 1875 v Paříži. Ačkoliv se v názvu mluví o symfonii (originální název *Symphonie Espagnole*), jedná se o houslový koncert. Má 5 vět o celkové délce téměř 40 minut a patří k největším skladbám světové houslové literatury vůbec. Celým dílem procházejí prvky španělské melodiky a rytmiky, které propůjčují hudbě charakteristický kolorit a smyslové kouzlo.

Marek Čaňo

ad 4) **Henryk Wieniawski** (1835 – 1880) polský skladatel a vynikající houslový interpret. Narodil se v rodině polských židů. Byl velký houslový talent – v 8 letech začal studovat pařížskou konzervatoř a ve 12 letech vydal svůj 1. opus. Působil v Petrohradě a Bruselu. S Antonem Rubinsteinem podnikl dvouleté turné po USA. **Scherzo-tarantella op.16** je v originále napsána pro housle a klavír, hrává se také v různých transkripcích. Je to skladba rychlého tempa a zajímavých harmonických změn.

Tanec Bulharů z oratoria „Král Tomislav“ od chorvatského skladatele **Davora Bobiće (1968)** je původní skladba pro akordeon. Tato skladba je velmi zajímavá svoji rytmickou strukturou a metrickou pulsací. Vyžaduje fyzické dispozice hlavně v otázce ovládnutí měchu a dále technickou stránku pohrávání si s interpretačně náročnou metrikou. Autor chtěl zvukově vyjádřit a poukázat na autenticitu bulharské přírody, její temperament a rytmus.

Johann Strauss jr. (1825 – 1899) rakouský skladatel. Složil přes 500 polek, valčíků, čtverylek a dalších druhů převážně taneční hudby, dále také několik operet a baletů. O polce **Tritsch – tratsch op. 214**, která vznikla v roce 1858 se říká, že je jeho výsměšnou reakcí na klepy a pomluvy kolující po Vídni, zatímco on sám byl na „koncertním turné“ v Petrohradě (tritsch – tratsch je vídeňský slangový výraz pro pomluvy).

.....více na: www.jarzamecnik.wz.cz

Jaromír Zámečník

ad 6) Vznik tanga - francouzští kolonisté počátkem 18. století v Dominikánské republice nutili své otroky, aby pro ně hráli, zatímco oni tančili „ la contre“, francouzský druh tance, kde hudba je kontrapunktická, což se udává jako předzvěst vzniku tanga.

Brzy bylo tango hráno přistěhovalci v Buenos Aires a Montevideu. První generace hráčů tanga byla nazývána „Guardia Vieja“ (Stará garda). Koncem 19.století byla Argentina směsicí evropských, afrických a domorodých amerických hudebních prvků. Hlavním sídlem všeho, co se událo v té době v Argentině se stalo Buenos Aires. Historie tanga se začíná psát někdy kolem roku 1880, kdy do Buenos Aires přicházejí z Evropy miliony emigrantů, kteří zde hledají nový domov. . Ti se spolu s “původními” obyvateli - černochoy (původně otroky), honáky, míšenci a indiány podílejí na vzniku tohoto tance. Každý přispívá něčím jiným. Je zde španělsko-kubánská habanera, candobe, andaluzské rytmy, polka, mazurka, pomalý valčík, ale i indiánské rytmy - a na konci dostáváme tango.

Jaromír Zámečník